

תובע מיזרחי ופרקליטיו (כפפי וכהן)

...תשמע, בצלאל פראייר, הוא אכל את הדוקטש...

הערך: פה, אתה היית אצלו בדירה?
כהן: נכון.
הערך: הוא ניסה לשכנע אותך...
השופטת: אצל מי, אצל פפה?
הערך: כן, אמרתי את זה גם מקודם.
כהן: זה נכון גם שהוא ניסה לשכנע אותך לקחת חלק בסחיטה?
הערך: נכון, ניסה לשכנע אותי.
השופטת: אבל אתה לא רצינית.
הערך: ובסוף הוא גם הציע שאני אקח אותו ברכב עד לשמה. אמרתי לו: יש טכסי, ואתה יכול לנסוע בטכסי.
כהן: ואז הוא לקח טכסי?
הערך: נכון.
כהן: זה גם נכון שהוא אמר לך, תראה, אני הצגתי את עצמי כקצין-מיסטררה.
הערך: הוא הביא בדיוק חבילה נייר.
כהן: ריק, פרמגנט.
הערך: עם נייר חום, שהיה בפנים ארוו, לקח כפפות, ואז אמרתי לו: קח טכסי, אני נוסע לשלום. ואז יצאתי, זה היה העיקוב אחר.
השופטת: אחרי מי היה עיקוב?
הערך: היה עיקוב אחר. היתה כבר תצפית בבית של פפה, ואני לא ידעתי שום דבר, יצאתי, בצלאל הכין את הכסף, הוא הלך לכיוון אחר. אחרי ששערו אותו, פגשו אותי בבית עם בחורה, עצרו אותי.
כהן: כשהוא הביא את הניירות, ואמר לך: "תשמע, בצלאל פראייר, הוא אכל את הלוקש, בוא איתי, וזה קל מאד, ניקח את הכסף ונסתלק".
הערך: תזכיר לי עוד פעם, תגיד מה אמרת.

כהן: שהוא אמר לך, בזמן שהוא הביא את התיק עם הניירות, הוא אמר לך: "זה יהיה קל מאד, בצלאל הכין את הכסף, הוא אכל את הלוקש, זה יהיה קל מאד לקחת ממנו את הכסף". ובכל זאת אתה סירבת.
הערך: נכון.
כהן: אתה סיפרת לנו כאן שהיה עיקוב אחר.
הערך: כן.
כהן: אתה נעצרת. איפה זה היה?
הערך: על-ידי גנייהכובשים.
כהן: כשאתה נעצרת, נחקרת בקשר לנשיא של פפה וסירבת לענות, אמרת: "אני אגיד לבית-הדין מה שיש לי".
הערך: נכון.

"רד ממני!"

כהן: כמה פעמים היו לך שיחות עם אבי ולנטין?
הערך: הרבה שיחות.
כהן: אתה זוכר מתי היתה השיחה הראשונה?
הערך: הראשונה, זה התחיל כשהתי קשרתי אליו אמרתי לו תפסיק, רד ממני תפסיק לפרסם עלי כל מיני פירוטמים!
כהן: למה, הוא פירסם עליך דברים לא-נכונים? ביקשת ממנו שלא יפרסם את זה?
הערך: שלא יפרסם.
כהן: בערך לפני כמה זמן?
השופטת: מה הוא פירסם עליך?

הערך: ואני סירבתי לסחיטה.
השופטת: מה, פפה רצה להכניס אותך לעניין של הסחיטה ואתה אמרת שאתה לא רוצה?
הערך: לא רוצה!
השופטת: באותו זמן, בעניין הסחיטה של פפה, גם אתה נעצרת?
הערך: גם נעצרת. מה, לא נעצרת?
השופטת: בזמן האחרון אתה לא נער צר.
הערך: למה לא, גם נעצרת! היתה התפרצות למלטה, גם עצרו אותי.
ליבלר: תסתכל בבקשה ב-31.10.75, זה היום של הסחיטה, הוצאה פקודת-מעצר נגד רוקנשטיין תגדך. זוכר את זה?
הערך: כן.
ליבלר: פה פפה אמר ככה, בנור

כחחך: "נכון שמגיע לי כסף מהקבלון בצלאל מיוזרחי עבור עניינים שהיו בינינו מקודם, אבל לא מיליון לירות, והוא, כנראה, ביגלל זה שהוא לא רוצה לשלם לי, היה מעליל עלי". אתה זוכר את זה?
השופטת: פפה אמר את זה?
ליבלר: כן.
הערך: אני יכול לזכור.
ליבלר: פפה דיבר איתך בנושא הזה של היחסים שבינינו לבין בצלאל?
השופטת: שכאלו הגיע לו כסף מ בצלאל הוא אמר לך?
הערך: אני ושוב חוזר: הוא הכיר את בצלאל דרכי, בפעם הראשונה איתי, שהוא שאל מי זה עם האוטו המפואר, אוטו גדול, וזה עושה רעש. היה לו אוטו שברולט.

השופטת: תראה, אפשר לעשות עסקים עם בן-אדם גם אם לא מכירים אותו בפנים, נכון? אתה יודע את זה?
הערך: איך אפשר לעשות עסקים?
השופטת: יש מתווכים, לא?
ליבלר: דרך גומאדי, דרך אושרי.
השופטת: אתה לא יודע מזה?
הערך: לא יודע.

הערך: (חקירה נגדית של פרקליטיו של מיזרחי, עורך-הדין גבריאל כהן):
כהן: תאמר לי, אתה ביום אחרי הי מיקרה עם פפה, פרשת פפה, זה היה בת חילת נובמבר, אתה מסרט הודעה במיש-טרה, נכון?
הערך: נכון.
כהן: זה גם נכון שאתה, בהודעתך ב מיסטררה, אמרת במפורש, ואני מקריא לך: "לא מכיר את מיזרחי, את בצלאל מיז רחי".
השופטת: הוא גם היום אומר שהוא לא מכיר אותו.
כהן: או זה היה בזיכרונו טרי.
הערך: נכון, נכון.
כהן: זה נכון גם שאתה מעולם לא החלפת אף מילה אחת עם בצלאל, ולא עזמת במחיצתו?
הערך: נכון, נכון.

כהן: זה גם נכון, שבערב המיקרה עם

הערך: לא יודע.
המשך החקירה של עורך-הדין ליבלר (כתיב-המישפט):
הערך: לא גומאדי ולא בצלאל, את הי מילים האלה אני לא הזכרתי.
השופטת: הוא חלם אותם?
הערך: את יכולה להביא את דויד עור פר ואת פרידמן, כל אלה שהיו באמבוש בבית המלון...
השופטת: השאלה היא: מה אתה אמרת לאבי ולנטין?
הערך: אני לא אמרתי!
השופטת: אבי ולנטין הוא בחור זהיר, הוא לקח טייפ והקליט את מה שר אתה אמרת לו. מפני שהוא חשב שאולי תספר דבר אחר.
הערך: אני יודע שאני לא אמרתי, ואני מוכן לעמוד...
ליבלר: אתה אשמיע לך את זה!
הערך: אתה יכול להשמיע!

"לתקוע בו כדור"

ליבלר: אתה אמרת למר ולנטין עכ שיו, בהפסקה, שבעוד יומיים אתה תתקע בו כדור?
הערך: לא, זה הוא איים עלי, אני לא איימתי עליו ולא דיברתי איתו.
השופטת: אתה יותר מדי פיקח כדי לעשות דבר כזה, לא?
הערך: אני לא פיקח.

ליבלר: אתה שמעת את ההקלטה בהפסקה, כן?
הערך: נכון.
השופטת: ההקלטה היתה בסדר?
הערך: ההקלטה לא כולה בסדר.
השופטת: פה כתוב שהוא שאל אותך, ולנטין, ככה: "תגיד, מה היה הסיפור הזה שסיפרת לי כבר פעם, מה התפקיד של בצלאל, בקשר בין רחמים לבין האחרים?" או אתה אומר: "מה זאת אומרת?" הוא שאל אותך: "מה הוא עושה, בצלאל? רחמים מוכר לו יהלומים?" או אתה ענית ככה: "זה מוזמן, לא יעזור אפילו יהיה חומר עליו, אין זה התיישנות, מוזמן זה הית. מה אתה חושב, מה בצלאל? זה היתה תקופה שהיו שודדים במלטשות, ש היית נכנס כמו למכולת." ככה אתה אמרת?
הערך: לא אמרתי!

ליבלר: אתה אומר (בהקלטה): בצלאל התלכלך מגומאדי. אבי שאל אותך: מה זה?
השופטת: מה זאת אומרת, התלכלך מגומאדי?
ליבלר: או אתה אומר: "מה זאת אומרת, היה בצלאל עם כל מיני אנשים בצמרת יושב איתם, והכל וגוראס, ועכשיו יש לו תכריז מילדות, היה רואה שבורת, יעני, מתחמק מהם, ואז הביא את זה ותכסס כביכול, הוא סידר את העניין, והנה אתה רואה שאתה צריך אותי." בשביל מה? בעניין פפה?" "כן." "מה, בצלאל רצה להתרחק מרחמים?" "כן." "מה אתה חושב, תביא גפירות." זה אתה אמרת, אבל זה לא נכון.
הערך: זה לא נכון.
ליבלר: אתה אמרת את זה, משום שאתה חשבת שבצלאל...
השופטת: הוא כבר אמר.
הערך: לא, לא, בצלאל זה בצלאל, מה שהוא זה הוא.
השופטת: לא, אתה אומר שכל מה שאתה אמרת נגד בצלאל...
הערך: נג, כן.
השופטת: זה כיוון שרציית ללכלך אותו, כיוון שהוא החשיד אותך בעניין של ההצעות בבניין מוס.
הערך: מפני שהחשיד אותי בעניין של מוס, וכדי לעזור למיכה רוקנשטיין.
השופטת: מי רצה לעזור למיכה ריר קנשטיין?
הערך: אני, או ליכלתי גם כן.
ליבלר: מה שעשוי למיכה רוקנשטיין, אתה חושב שלא בסדר נכון? זה שמייכה יושב בבית-הכלא על זה שהוא ניסה לגבות חוב שמגיע לו מבצלאל, זה לא בסדר.
הערך: למיכה רוקנשטיין לא היה מגיע חוב ולא כלום. זה שבועיים הוא מנהל את העניין הזה, ואני באותו יום, גם כשעצרו אותי, אני הייתי בבית של מיכה רוקנשטיין, ובאותו טלפון שהוא התקשר, אני ניתקתי לו את הטלפון. אמרתי לו: תעזוב, אתה! הוא הציע לי מיליון לירות לקחת מקבלן, או הוא עוד לא אמר את השם ולא ידע שום דבר.

ליבלר: ואתה סירבת?
הערך: לא יודע מה זה...
אבי: אתה לא ראיית, אבל בעיניים.
הערך: לא ראיית, אבל זה בצלאל לקח.
אבי: למה אתה כל כך בטוח? איך אני, אם אני רוצה היום לדבר עם מישהו שראה איך בצלאל קנה, למי אני צריך ללכת?
הערך: מה?
אבי: מי קנה ישירות מבצלאל? פעם, לא חשבו מתי...
הערך: אין, אין ישירות מבצלאל.
אבי: כל פעם זה הלך דרך רחמים?
הערך: בטח, רחמים וטובה.
אבי: שניהם היו מביאים לבצלאל? עכשיו הם לא הביאו יהלומים לחוץ לי ארץ?

טון, בשיחה, כמה קטעים בעניין מכירת היהלומים.
השופטת: בעניין מה? יש לך יתר ליל?
הערך: רגע, רגע! איזה גניבת יהלור מים? רוצה, אני אסביר לך גם כן על זה. של גילה לוי?
הערך: לא.

"נוח לי וחצי"

השופטת: פה יש דברים די מעניין. ניס, נראה אם הוא זוכר שהוא אמר אותם.
הערך: אני מוכן לספר בקשר לזה, שאני לא אעמוד לדין.
השופטת: לא חושבים להעמיד אותך לדין.
הערך: טוב, אני אתחיל לספר. העניין הזה ככלל לא שייך למיזרחי. זה היה יהלומן אחד, דויד עופר יכול לדעת בדיוק, כל הפחשה של גילה לוי, דויד עופר יכול לדעת בדיוק, זה היה אמבוש, שהם שלחו אחד למיכה רוקנשטיין, בכדי להציע יהלומים.
השופטת: תנסה קצת לדייק ולקצר, אני מבינה שלא כליכך נוח לך.
הערך: למה? נוח לי וחצי!
השופטת: אז תעמוד ותדייק!

הערך: (להלן קטעים מן ההקלטה, שנקראו בכתיב-המישפט, מורברים אבי ולנטין, כתב "הארץ"/והערך):
אבי: מה התפקיד של בצלאל בקשר בין רחמים וכל האחרים?
הערך: מה זאת אומרת?
אבי: מה הוא עושה, בצלאל? רחמים מוכר לו יהלומים גנובים...
הערך: מוזמן, זה מוזמן, זה לא יעזור, אפילו יהיה חומר עליו, אין זה התיישנות, מוזמן זה היתה. מה אתה חושב, מה בצלאל, זה היה תקופה שהיו שודדים במלטשות, שלמלטה היית נכנס כמו למכולת.
אבי: ומי היה עושה את השודים או?
הערך: מי היה עושה? אנשים היו עור שים.

אבי: ומי היה קונה את הסחורה?
הערך: היה לפעמים, מעביר להם. כבר יכול הוא מתווך.
אבי: מי?
הערך: גומאדי או בצלאל.
אבי: גומאדי היה המתווך?
הערך: גומאדי, גומאדי לא היה כמעט אף שוד שהיה משתתף.
אבי: כן, אבל הוא היה המתכנן.
הערך: הוא היה מתכנן, הוא למעלה, הוא אחרי השוד, לוקח את הסחורה ו... לכיוון אחר, אתה יודע טבריה.
אבי: גומאדי היה לוקח את הסחורה.
הערך: כן, זה התפקיד שלו.
אבי: למי היה נותן את זה שיוציאו את זה, מה היה עושה עם הסחורה, צריך להיפטר מזה.
הערך: נו בסדר.
אבי: וזה היה תפקיד של בצלאל?
הערך: מה?
אבי: זה היה תפקיד של בצלאל?
הערך: או בצלאל, בצלאל היה מממן את הכסף.

אבי: מה זה נקרא? בשביל מה בצלאל צריך לממן? מה צריך לממן — את הי משלוח?
הערך: את הכסף.
אבי: אה.
הערך: הוא היה לו את הכסף, או הוא היה קונה... וכך הסתדר, מה אתה חושב...
אבי: אה.
הערך: זה בנאדם שלא הלך וביבזו את הכסף בקלפים, הרוויח 100 אלף.
אבי: אתה ראיית פעם שבצלאל קנה קיבל?
הערך: לא.
אבי: או מאיפה אתה יודע, מרחמים?
הערך: מה זאת אומרת מרחמים, אני יודע מה זה...
אבי: אתה לא ראיית, אבל בעיניים.
הערך: לא ראיית, אבל זה בצלאל לקח.

אבי: למה אתה כל כך בטוח? איך אני, אם אני רוצה היום לדבר עם מישהו שראה איך בצלאל קנה, למי אני צריך ללכת?
הערך: מה?
אבי: מי קנה ישירות מבצלאל? פעם, לא חשבו מתי...
הערך: אין, אין ישירות מבצלאל.
אבי: כל פעם זה הלך דרך רחמים?
הערך: בטח, רחמים וטובה.
אבי: שניהם היו מביאים לבצלאל? עכשיו הם לא הביאו יהלומים לחוץ לי ארץ?